

undan konungsskipinu vestur. Okk
ur var óhætt að sigla inn.

Ég var í koju þar til við kom-
um inn að bauju. Sá fyrsti, sem ég
mætti á dekkinu, var Jón Guð-
mundsson, þvegin og nýrakaður.
Hann var mesta kvennagu!! Sumir
karlarnir voru orðnir þéttkenndir
af tilhlökkun. Þeir voru allir und-
ur góðir við mig, barnið, sem þeir
höfðu reynt að síða til og kenna
sjómennsku.

Barnið, segi ég. Mér fannst ég
vera orðinn sjómaður, 15 ára gam-
all, gat vaggað í göngu og haft húf-
una úti í öðrum vanganum. Hann
Mangi og hinir landkrabbarnir
ættu bara að sjá mig.

Enginn minntist á 200 punda
lúðuna mína þegar heim kom.
Þetta var bara fiskur, sem skipt
var milli skipstjórans og annarra
vildarvina. Mér þótti þetta hálf
slæmt, að mér skyldi ekkert hrós-
að fyrir happadráttinn, en varð að
hafa það. Aftur var mikið rætt um
það, að Mangi í Sauðagerði og þrír
aðrir hefðu fengið tólf krónur fyr-
ir 12 tíma sunnudagsvinnu, við að
losa timburskonnortu fyrir Völund.
Það þótti óheyrulega mikið kaup.

Vesturbæingarnir héldu flestir,
að þeir hefðu ekki séð konunginn.
Það var þó ekki. Hann slapp einn
morgun frá fylgdarliði sínu og
komst vestur á fiskreitina, þar sem
konurnar voru að breiða fiskinn í
glaða sólskini. Hann talaði dönsku
og brosti hlýlega, og þær svöruðu
á íslenzku. Góðvildin gerir alla að
vinum. Og ekki vernsaði títið,
þegar hann gaf hverri konunni,
og krökkunum líka, spegilfagra
tveggja krónu peninga. Þær sögðu
það, konurnar, að hann hefði verið
einstaklega altilegur þessi danski
túristi.

SUNNUDAGSBLAÐ

Ritstjóri:

Kristján Bersi Ólafsson

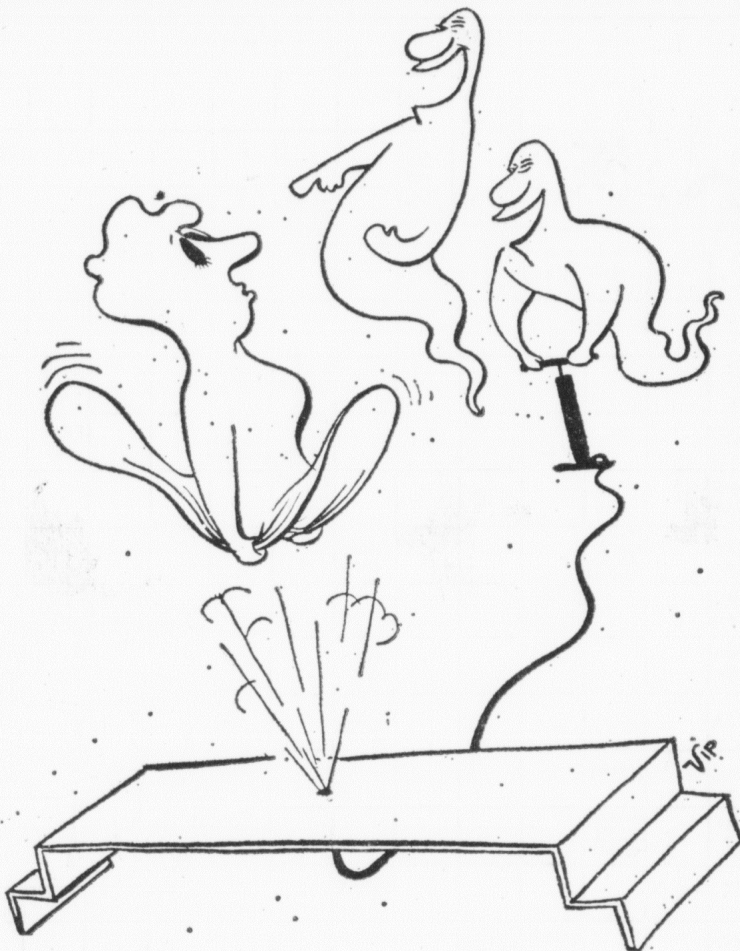
Útgefandi:

Alþýðublaðið

Prentun:

Prentsmiðja Alþýðublaðsins.

HEL GARGAMAN

Milton, stórskáldið enska, var
eitt sinn spurður að því, hvort
hann ætlaði að kenna dóttur
sinni einhver erlend mál. Hann
svaraði um hæl: — Nei, eitt
tungumál er meira en nóg fyrir
kvenmann!

★★★

Niels Bohr prófessor hafði
skeifu hangandi yfir dyrunum
a sumarþústaðnum sínum. Einn
sinni fékk hann gest í heim-
sókn, sem spurði undrandi, þeg-
ar hann kom auga á skeifuna:
— Ekki getið þér, vísindamað-
urinn, trúað því, að gæfa fylgi
þessu járnarusli?

— Nei, ég trúi því heldur
ekki svaraði Bohr. — En mér
hefur verið sagt, að það fylgi
því gæfa líka, þótt maður trúi
ekki á það!

★★★

Skáldið Hermann Wessel þótti
gefinn fyrir sopann. Læknir
einn spurði hann e'nhverju
sinni, hvers vegna hann gæti
ekki látið sér nægja eitt glas,
þegar hann fengi sér vín. —
Nei, það er ekki hægt, svaraði
Wessel. — Þegar ég drakk glas
af góðu víni verð ég nýr mað-
ur, og nýi maðurinn þarf líka
að fá glas!